

[Abel.]

at der finder skatteunddragelser sted i dette land. En nylig rapport fra en arbejdsgruppe under Foreningen af Danske Civiløkonomer peger også på, at der findes temmelig mange af de såkaldte sorte penge i vort samfund.

Vi er enige i, at man bør se på spørgsmålet om, hvorvidt de foranstaltninger, der gælder i øjeblikket, er tilstrækkelige til at få indsigt i, hvorvidt disse unddragelser finder sted, men vi mener ikke, at det konkrete forslag er den vej, man skal følge.

Ordføreren for forslagsstillerne (Knud Jespersen) (DKP):

Jeg må sige, at det forslag, vi har fremlagt her, jo stort set er identisk – dele af det i alt fald – med forslag, vi fremlagde omkring augustforliget og som vi har fremlagt tidligere, vedrørende spørgsmålet om indførelse af en form for opgivelse af bruttoindkomster til ligningsmyndighederne.

Jeg vil også gerne forudskikke den bemærkning, at der kan være en række praktiske indvendinger. Den største indvending synes jeg man kan rette imod, at vi er så beskedne, at vi siger kun 40 pct. Det har vi gjort for at drille hr. Dohrmann og hr. Abel og venstre, der jo er store tilhængere af demokratisk skatteretfærdighed, hvis det drejer sig om nogle privilegier til andre grupper, men er modstander af selv de mindste forandringer til det bedre.

Jeg vil da gerne benytte lejligheden til at notere, at de tre partier ikke vil bidrage til bare en anelse af bevægelse i retning af retfærdighed. Så kan man jo rejse landet rundt bagefter og holde taler om, hvordan folk skal slippe for skatter, og holde taler om, at man vil have en omlægning af skattebyrderne, men her, hvor det er indlysende og naturligt, at man bruger samme princip som over for lønmodtagerne, viger man altså tilbage bare for sådan et lille bitte, beskedent skridt i den rigtige retning. Jeg tror, det vil glæde de tre partiers vælgere at høre. Jeg tror nemlig ikke, man i normale kredse har noget imod at betale skat af sin faktiske fortjeneste.

Jeg vil også gøre en anden bemærkning vedrørende spørgsmålet om, hvad nu med disse private pantebreve osv. Jeg kan sige med det samme, at dette forslag jo også skal ses i forbindelse med, hvad antagelig er kendt fra dagspressen, at VS, SF og kommunisterne på et senere tidspunkt i fællesskab fremsætter for-

slag om registrering af værdipapirer, herunder også om problemer vedrørende kuponskat.

Afgørende i denne sag er, at man naturligvis, og det vil jeg gerne benytte lejligheden til, kan takke for den venlighed, der er kommet til udtryk. Alle har måttet anerkende, at der var et problem, men man kan ikke undskylde sig med, at dette kræver en masse administration. Det kræver ingen administration. Hver eneste låntager får ved årsskiftet noteret i banken, hvad han kan trække fra i udgifter til renter, hvad han kan lægge på i rentefortjeneste. Der er altså intet problem i denne sag. At man så kan diskutere rent praktisk, om man skal tage det løbende, eller om det skal tages i en årsopgørelse, er for så vidt helt underordnet. Det er bare ingen forklaring, men en undskyldning, når man påstår, at det skulle kræve et voldsomt administrationsapparat. Der kræves intet nyt apparat, og det apparat, der er i bankerne, tager sig rigeligt betalt. Det har vi dokumenteret nogle gange, også ved henvisning til marginalrenten.

Skatteministeren, som jo ikke var uvenlig – og det skal han ikke have utak for – sagde, at det omfattede antagelig 1½ million mennesker, men skatteministeren faldt også i denne grøft og sagde med en masse ord, at det var af en uhyre sværhedsgrad at gennemføre en sådan beskatning af renteudgifter. Det var meget svært. Det er noget af det mest simple i denne verden. Så kunne man lige så godt forklare, at det er meget svært at beskatte lønmodtagerne. De får deres løn udbetalt, de, der har tilgodehavender, får deres rente udbetalt. Og så kunne man også forklare, at det er meget svært, at de, der har renteudgifter, får deres renteudgifter trukket fra. Jeg synes, man i al fald burde tænke lidt på, at offentligheden jo kan se, at her er noget, der er meget, meget simpelt at tage fat på.

Jeg har sådan set med disse bemærkninger også svaret hr. Kampmann i forbindelse med obligationerne. Jeg har noteret, at det jo ikke er en konkurrence med dette her lille beskedne forslag; det gør det ikke ud for en skattereform, og det har vi heller aldrig gjort krav på at det skulle. Det er et beskedent forslag, og jeg noterer med glæde, at hr. Kampmann synes, at det måske endda var lidt for beskedent. Så må det jo nok godskrives også i forbindelse med sværhedsgraden, at med et sådant beskedent forslag kunne man jo begynde.

Når vi taler om bruttoskat, når vi taler om